

Nr 273.

Av herr **Björklund**, om årligt understöd åt förre banarbetaren
O. Jönsson.

Vid schaktningsarbete å Hässleholms bangård den 1 februari 1916 kom banarbetaren Otto Jönsson under ett större jordras, varvid Jönssons högra lårben bröts och kontusioner uppstodo å huvud och armar. Den skadade som vårdades å Kristianstads lasarett fick småningom benet läkt, men detta var då 3 cm kortare än det andra. Jönsson återgick emellertid i arbete men måste på grund av oförmåga att sköta sin tjänst sluta densamma i mars 1918. På grund av oförstånd gjorde Jönsson inga skadeståndsanspråk gällande. Efter avskedet från SJ har Jönsson vistats hos en broder, där han mot lättare arbetes utförande erhållit kost och logi. Brodern är nu död, och Jönsson är oförmögen att klara sig själv. Det bör enligt understecknads mening räknas J. till godo, att han så långt det varit möjligt försökt klara sig själv utan att påkalla understöd från sin förre arbetsgivare, varför jag hemställer,

att riksdagen måtte besluta ett årligt understöd åt förre banarbetaren Otto Jönsson i Hässleholm att utgå under hans återstående livstid.

Stockholm den 27 januari 1951.

Lars A. Björklund.

Handlingarna i ärendet överlämnas till vederbörande utskott.
